

prvi broj izašao je 1996. godina, 18-ta godina izlaženja

In

br. 40

novine učenika zrenjaninskog Internata

ISSN 2217-8279

INTERNAČANI U PRAGU

DAN DOMA

NEVENA I MINISTAR

NA KLUPI SA LAZOM KOSTIĆEM

mart 2014

FOLKLOR

www.zrint.edu.rs

Sa novom školskom godinom, naš časopis „IN“ je dobio drugog urednika i novu formu. Umesto dosadašnjih tematskih novina, u časopis sam uvela stalne i povremene rubrike koje će oslikavati život u Domu i van njega. Cilj ovakvog načina uređivanja novina je da se angažuje što veći broj učenika. Teme tekstova ili slika koje mi dostavite, dobiće svoje mesto u „IN“-u. Vaša zapažanja, misli, situacije, podvige, probleme, želje... napišite, donesite i budite deo tima.

Nova rubrika PAPARACO DOM biće za neke učenike prava poslastica. Pisaćemo o domskim sportistima i njihovim postignućima. Rubrika „Smešne strane“ zahtevaće vašu saradnju i ideje. Literarne radove uređivaće vaspitačica Rebić Slađana, a tehnički deo, štampanje i sortiranje slika i tekstova vaspitač Mikloš Bakoš.

Pomoć u radu i stvaranju ovih novina pružila mi je vaspitačica Tomović Ljiljana, tvorac domskih novina. Svojim dugogodišnjim iskustvom i radom na stvaranju svih „IN“ časopisa, vaspitačica Ljiljana mi je uz ogromno strpljenje, dala smernice i sugestije koje sam se trudila da ispoštujem. Zbog toga joj dugujem **VELIKO HVALA!!!**

U stvaranju i oblikovanju ovih novina veliku zahvalnost dugujem i svojim kolegama na nesebičnoj pomoći i saradnji.

Kao i do sada trudićemo se da ispunimo Vaša očekivanja i da uz Vaše sugestije, ideje i predloge ovaj list dobije novu dimenziju.

Pašćan Sonja

S a d r ž a j

REČ UREDNIKA

POMEN Jelena Bajt

Pesma - Crni Đorđe

Svako od nas ima nekog koga nema - Tomović Ljiljana

TRIBINE

Budi zdrav/a u stvarnom i virtuelnom svetu – Lovre Maja

Trgovina ljudima - Stojanović Radmila

NAŠE AKTIVNOSTI

Početak sekcijskog rada Sekcije koje sam posetila – Dubak Marina

Turnir u malom fudbalu – Žebeljan Borislav

ANKETE

Škola ili dom – Šrajer Nada

OBELEŽILI SMO... Dan Doma

Otvaranje ambulante – Korać Snežana

NAUČI I PRIMENI

Prednosti asertivnog načina komunikacije - Šrajer Nada

Tolerancija – Šrajer Nada

PODVIZI

Naši gosti iz snežnih nanosa - Stojanović Radmila

SUSRETI

Jedno druženje za pamćenje – Igić Nevena

TAKMIČARSKI DUH

Pangarić-Sombor

Biografija Igić Nevene

Naša avantura u Pragu – Branka Mrkšić I Biljana Smiljanić

SPORT I JA

Uspesi i pohvale, Janković Dragana

MOJA REČ

Portret moje duše – Momirov Mirjana

VASPITAČI

Seminar na Zlatiboru: "Vaspitni rad u domovima učenika" - Stojanović Radmila

KUTAK ZA SMEH

Pet pitanja bez odgovora Pismo

PAPARACO DOM

ŽELIM... Želje upućene Deda Mrazu

POKRENI VIJUGE

Sudoku Osmosmerka

IZ DNEVNIKA DEŽURNOG VASPITAČA

Poslednji pozdrav Jeleni Bajt

Sa ovog raspusta koji je bio ispunjen najveselijim praznicima, sa kog ste trebali da nam se vratite puni novih životnih želja, očekivanja i nadanja, nije se vratila učenica Jelena Bajt.

Njeno mesto u učionici II-3 Medicinske škole, smer medicinska sestra-tehničar, ostalo je prazno, kao i krevet u sobi 33.

Strašna saobraćajna nesreća prekinula je njen život. Jelena je imala šesnaest godina. Tek je zakoračila stazom odrastanja.

Bila je najveće blago svojih roditelja, voljena sestra svog brata, najdraža unuka.

Njome su se ponosili njeni profesori kao i vaspitači Zrenjaninskog Internata.

Bila je omiljena drugarica i cimerka.

Bila je...

Iza Jelene je ostala nezavršena stranica u školskom dnevniku i dnevniku VII vaspitne grupe.

Ostala je ogromna praznina u srcima svih koji su je poznavali i voleli.

Neka Jelenin prerani odlazak na put bez povratka bude opomena za sve. **Život treba da traje i zato – NE ŽURITE, PRIKOČITE, imate vremena za sve. Uživajte u trenucima vaše mladosti. Razmislite.**

Oni koji su postavljali pravila, ograničenja sigurno su imali nekog razloga.

Probajte da ih poštuju, ma koliko vam bila glupa ili smešna.

Tako ćete se kao i svi mi uvek sećati onih dragih osoba koje više nisu sa nama, kao i naše Jelene.

POMEN

* * * * *

Otišla si, a ni pozdravila se nisi...
U našim srcima, ti toga dana , ostavila si...

Otišla si, a ni zapitala se nisi
Kako je nama...
Kada u ovom trenutku žalosnome
Sa nama više nisi...

Otišla si, a nisi se ni osvrnula,
Ceo naš si svet odjednom srušila...
Na srcu našem samo je uspomena ostala,
Koja nas ka tebi u svakoj misli vodi.
Kako si to otišla i kako da se neko
kao ti ponovo rodi ...

Žalosno je što je sudbina,
Da se naše prijateljstvo završi,
Baš ovako htela...
To nije smela!
Da nam te ukrade ovako,
Iznenada da nas ostaviš tako...

Ali nas samo jedna misao teši...
Da si na neko lepše mesto otišla,
Da si na drugom mestu sebe pronašla...
Gde uvek možeš da se smeješ
I svojim pogledom neka druga srca
Sada greješ...

I ako bih mogao o tvojoj lepoti,
Tvojoj nežnosti i dobroti
Sve do jutra pisati...
Ipak sada se ovde moram zaustaviti,
Jer sada dok pišem ovo,
Plakati ne mogu stati...

I poslednje što ti reći želimo
I ako su sada sve naše suze
Kao vatra vrele...
I ako peku nas i cepaju naša srca
Kao ubod strele...
Svi ljudi ti ovom porukom žele,
Mirno spavaj naš pali anđele...

Svako ima nekog koga nema

Duško Radović.

Svako od nas se, već u najranijem detinjstvu, suočava sa gubitkom nečega do čega mu je stalo, nečega što mu znači, nekoga koga voli. Što smo više vezani za predmet ili osobu to je i tuga nakon što smo ga izgubili veća. Tugujemo kad nam se slomi igračka, kad izgubimo bicikl, kad nas izneveri drug, kad nas napusti voljena osoba. Tuga je snažno i često dugotrajno osećanje. Svi smo je iskisili u nekom obliku, ali kada se suočimo sa tugom neke naše bliske osobe, često ne znamo kako da reagujemo i kako da je utešimo.

Najsnažniju tugu doživljavamo kada nam umre neko blizak, neko ko nam zanači, neko koga volimo, tad smo preplavljeni osećanjem bola i patnje. Svako se od nas nosi sa tugom na svoj, specifičan način ali u procesu tugovanja ima i nekih pravilnosti koje najčešće važe za sve ljude u žalosti. Te pravilnosti stručnjaci zovu fazama tuge.

Tugovanje se može smatrati završenim onda kad osoba može smireno da razmišlja o gubitku, kad više ne oseća potrebu za izgubljenom osobom i kad je sposobna da ponovo zavoli. Prolaskom kroz period tugovanja i njegovim uspešnim okončanjem sazrevamo, jačamo i učimo da savladavamo mnoge životne izazove. Ali proći kroz period tugovanja nije ni malo lako, a naročito nije lako bez pomoći i podrške dugih, bliskih nam osoba.

Vreme leči neke rane ali vreme ne leči sve rane. Gubitak neke, za nas veoma važne osobe pratiće nas celog života. Uvek ćemo osećati prazninu u onom delu srca koje smo namenili toj osobi (roditelju, bratu, sestri, detetu,

bračnom partneru, prijatelju...) Jako je važno da znamo da i sa takvom prazninom imamo pravo da živimo i da se radujemo. Imamo obavezu da što kvalitetnije ostvarimo svoj život jer život je jedan, vredan i dragocen.

Proces tugovanja

I faza - šok, negiranje. Šok je početna reakcija na gubitak. To je period kada ne prihvatamo činjenicu da nekoga nema. "Nemoguće!", "Ne mogu da verujem!" "Nije istina!". Ovu fazu često prate snažne emotivne reakcije kao što su plač, bes, panika, padanje u nesvest. Ova faza obično traje od par sati do nekoliko dana.

II faza - ljutnja. Nestanak voljene osobe doživljavamo kao nepravdu i izražavamo bes prema onima koji nisu doživeli gubitak ili čak osećamo imaginarnu ljutnju prema preminuloj osobi što nas je napistila. "Zašto baš meni?", "Kako je mogao to da mi uradi?". Tokom ovog perioda još postoji fantazija da će se osoba vratiti, postoji nada da gubitak nije definitivni. Ljutnja traje od nekoliko dana do nekoliko nedelja.

III faza - tugovanje. Kad shvatimo da je gubitak neminovan i nepovratan ulazimo u stanje žalovanja, tuge, koja traje dugo u nekom slučajevima (kad roditelji izgube dete) i čitavog života. Javlja se potištenost, bezvoljnost, pasivnost, besmisao. Čovek oseća da je istina surova i bolna a izlaz se ne vidi. Najčešće opada kvalitet življenja, osoba je svesna potrebe za prilagođavanjem novonastaloj situaciji ali najčešće nema dovoljno snage ni volje za to. Ova faza obično traje nekoliko meseci.

IV faza - reintegracija. Ovo je faza oporavka, osoba prihvata gubitak i nastavlja život bez drage osobe. U ovom periodu javljaju se veoma složena osećanja od olakšanja do krivice. Teško je živeti bez nekoga koga smo mnogo voleli ali je isto tako teško i priznati da je vreme učinilo svoje i da smo se navikli na nastalu situaciju. Vrlo često osećaj krivice doživljavamo kad se nasmejemo, kad u nečemu uživamo, kad nekoga ponovo volimo. "Kako mogu sve to kad njega više nema...?"

Kako pomoći osobi koja tuguje

- Važno je poštovati osećanjai želje osobe koja pati. Ako želi da se osami, ako traži da bude pored nje... podstaći je da se na svoj način izbori sa problemom. Naročito ne treba poricati osećanja ožalošćenog "neću ti dozvoliti da zauvek tuguješ", "trebao bi to već da prevaziđeš"...

- Budite dobar slušalac. Pružite podršku samim svojim prisustvom i pokazivanjem razumevanja i saučestvovanja. U razgovoru koristite ime pokojnika, izrazite rečima željenje što je umro taj i taj, razgovarajte o uzrocima i načinu smrti, govorite o tome kako je smrt doživeo ožalošćeni i kako je na njega uticala. Izbegavajte patetične konstatacije tipa "to je božija volja", "njemu je sad dobro"...

- Budite dostupni i prisutni. Nemojte ožalošćenom reći "pozovi me" ili "javi se", nego vi pozovite ožalošćenog. Pitajte ga kao se oseća, kako je spavao, hoće li da prošetata.... konkretne stvari bez nametanja svoje volje.

Tomović Ljiljana

Savremeni život se ne može zamisliti bez upotrebe računara. Deca i omladina sve više komuniciraju putem društvenih mreža.

BUDI ZDRAV/A U STVARNOM I VIRTUELNOM SVETU

Razvoj modernih komunikaciono-informacionih tehnologija i njihova svakodnevna primena, pokazala se kao izazov i za mentalno zdravlje mladih. Velika popularnost društvenih mreža (facebook, twitter i druge), na kojima značajan deo svakog dana provodi ogromna većina mladih, donela je i mogućnosti za brojne zloupotrebe u koje spada i nasilje i zlostavljanje preko interneta.

Pod nasiljem se podrazumeva svaki oblik ponašanja pojedinca koji drugim ljudima nanosi fizičke povrede ili psihičke patnje. Ono može biti fizičko, socijalno, seksualno i psihicko. Međutim, u poslednje vreme sve više dobija na značaju **digitalno nasilje**.

Pod digitalnim nasiljem se podrazumeva uznemiravanje na socijalnim mrežama na internetu, uznemiravanje telefonskim pozivima i SMS porukama. Ovakav oblik nasilja, za razliku od ostalih oblika nasilja, pruža nasilnicima mogućnost da budu anonimni, a žrtve koje trpe štetu veoma je teško zaštititi.

Podsticanje mržnje, sirenje uvredljivih i nasilnih komentara na internetu sve je češće među učenicima. Posledice se nalaze u rangu od povredjenih osećanja do pokušaja samoubistva.

Predstava Forum teatra „Jedan klik menja sve „

Novosadski humanitarni centar uz podršku Ministarstva omladine i sporta realizuje projekat „Budi zdrav/a u stvarnom i virtuelnom svetu,. Ovim projektom NSHC namerava da doprinese unapređivanju mentalnog zdravlja mladih u Srbiji.

Glavne aktivnosti u projektu su pružanje psiholoske podrške kroz rad

Savetovalista za mlade

i putem interneta, priprema i izvođenje forum teatar predstave i obeležavanje Dana mentalnog zdravlja.

Tema Forum teatar predstave su rizici za mentalno zdravlje mladih u virtuelnom i stvarnom svetu kao sto su zavisnost od drustvenih mreza, nasilje na internetu i njegove posledice. Forum teatar je sistem pozorisnih radionica i interaktivnih predstava u kojima ucestvuju ucesnici na sceni ali i publika koja svojim predlozima i komentarima menja ishod predstave. Predstave se organizuju u 16 gradova u Srbiji- u Novom Sadu, Zrenjaninu, Somboru, Rumi, Kikindi, Kovacici...

Mladim ljudima su potrebne informacije i znanje koje ce im pomoci da se adekvatno postave prema izazovima koje nosi „ Zivot na drustvenim mrezama,, .

Maja Lovre

SEKCIJE KOJE SAM POSETILA

Posetila sam dramsku, likovnu, debatnu, muzičku, debatnu i sekciju streljaštva. Obilazeći ove sekcije veoma sam oduševljena angažovanjem i talentom naše dece. U sekcijском radu primetila sam veliko angažovanje i entuzijazam vaspitača.

Nosim pozitivne i divne utiske sa svake sekcije. Nadam se da ću u narednom period obići i ostatak sekcija.

Mali osvrt na debatnu sekciju

Svakog ponedeljka sa početkom u 20h se održava debatna sekcija. Stručni

saradnik i debatni trener Gajo Biberdžić vodi ovu sekciju. Od skoro sam i ja postala član. Veoma sam zadovoljna i nosim pozitivne utiske sa ove sekcije. Svi zajedno učestvujemo, diskutujemo o temama koje nam se tog trenutka učine zanimljivim i aktuelnim.

Na ovoj sekciji uvek saznamo nešto novo i poučno. Tema o kojoj ovih dana diskutujemo i vodimo debatu su sekte. **Pridružite nam se!**

Marina Dubak

Trgovina ljudima

U okviru meseca (oktobar) borbe protiv trgovine ljudima održana je tribina i u našoj ustanovi.

O ovoj temi su izlagali: Radoslava Aralica iz Zrenjaninskog edukativnog centra, Saša Čekrlić inspektor Policijske uprave Zrenjanin i Borislav Kočić iz odseka za strance.

Naglašavali su značaj informisanja i aktivnog učešća svakog građanina u suzbijanju trgovine ljudima. Žrtve su najčešće deca i mlađe žene. Sve je ilustrovano primerima iz prakse koji donose proračavajuće podatke. Najgori su aspekti upotrebe savremenih robova u industriji seksa. Neophodno je osveščivanje onih koji koriste usluge prostitucije. Enormno je bogaćenje robovlasnika modernog doba. Tako veliki profiti, indiferentan odnos korisnika usluga i onih koji imaju bilo kakva saznanja o trgovini ljudima su činjenice koje doprinose da najnehumaniji vid eksploatacije ljudi traje. Neophodno je da ostatak ljudske populacije zna šta se dešava i da deluje preventivno.

Pažnja svih prisutnih visoko vrednuje ovu aktivnost. Ohrabruju podaci o otkrivanju i krivičnom gonjenju učesnika u trgovini ljudima. Na opreznost upućuju noviji slučajevi vrbovanja, prodaje i eksploatacije sve mlađih osoba, najčešće ženskog pola. Vrbovanje vrše osobe od poverenja, čak i bliski rođaci.

Jasnoću i težinu teme je vrlo ubedljivo potkrepio film prikazan u okviru edukacije naših učenika. Siromaštvo u zemljama tranzicije, enormno bogaćenje trgovaca, svaka neupućenost i neinformisanost pomažu da ropstvo modernog doba traje. Zaustavimo ga pre vrbovanja ...

Radmila Stojanović

ŠKOLA ILI DOM, ODLUČITE SAMI

-izveštaj sa ankete-

Neke od osnovnih odrednica života mladih ljudi u srednjoškolskim godinama su osećaj prihvaćenosti od okruženja, odnos sa autoritetima i granicama koje postavljaju, osećaj uspešnosti, sloboda izražavanja mišljenja i uvažavanja stavova. Sve te komponente bitne su za formiranje ličnog identiteta mlade osobe i razvoja njenog samopouzdanja i samopoštovanja.

Škola i dom (za one učenike koji žive u domu) svojom koncepcijom rada trebalo bi da doprinose razvoju ličnosti mlade osobe i da joj pomognu da prebrodi krizu sazrevanja.

Cilj naše ankete bio je proveriti stavove internaćana o tome u kojim segmentima škola i dom više doprinose njihovom psiho-socijalnom sazrevanju.

Anketom je obuhvaćen 131 stanovnik doma.

Evo rezultata:

-o uspehu i učenju se podjednako brinu i u domu i u školi (procenti se kreću oko ravnopravnih 50%),

-učenici daju prednost domu kada je u pitanju:

- *stepen razumevanja njihovih stavova(56% glasa za dom)
- *sloboda postavljanja pitanja(70% glasova u korist doma)
- *kontrola ponašanja(84% smatra da je veća u domu nego u školi)
- *doživljaj prihvaćenosti(66% glasa za dom kao mesto gde se oseća prihvaćenije)
- *doživljaj samostalnosti(74% se u domu oseća samostalnije)
- *osećaj bezbednosti(72% procenjuje da je dom bezbednije mesto od škole)

-škola, po mišljenju učenika(73%), dobija prednost kada je u pitanju osećaj uspeha i kada je u pitanju stepen poštovanja autoriteta (69% smatra da se profesori više poštuju od vaspitača).

Ovakve rezultate treba tumačiti u svetlu programa rada ovih vaspitno-obrazovnih ustanova koje, iako imaju mnogo sličnosti, imaju i mnogo različitosti. Dok je dom više druga kuća, mesto gde se pored toga što se uči, mnogo više druži, atmosfera je opuštenija, učenik često sam kreira svoje obaveze, a komunikacija sa vaspitačima ima dozu neformalnosti i spontanosti, škola je uređenije mesto organizovano prevashodno na nastavni deo obaveza učenika, mesto gde učenici svakodnevno dobijaju povratnu informaciju o svojoj uspešnosti od čega zavisi njihov dalji profesionalni uspeh i razvoj.

Iz istog razloga i profesori kao ocenjivači znanja učenika doživljavaju se sa više formalnog uvažavanja.

Šta reći umesto zaključka?

Iz odgovora učenika može se zaključiti da osećaj brige i uvažavanja učenici doživljavaju i u domu i u školi (u svakoj ustanovi u skladu sa vaspitno-obrazovnom ulogom), što je bitno za njihovo dalje razvojno putovanje.

Za vas istraživale

Maja, Marina i Nada

OBELEŽILI SMO...

DANAS NAM JE DIVAN DAN

Dan naše ustanove je 6.11.2013.godine, koji svake godine svečano obeležavamo.

Toga dana je otvorena nova prostorija – ambulanta, za rad saradnika za zdravstvenu zaštitu. Ambulanta je opremljena novim i savremenim rekvizitima i nameštajem, neophodnim za rad.

Direktor ustanove Petković Goran presekao je vrpcu pred prisutnim učenicima i radnicima Doma sa željom i porukom da je što manje koristimo.

Saradnik zdravstvene zaštite Korać Snežana

SLIKE
IZ
INTERNATA

DAN DOMA

USPEŠNA KOMUNIKACIJA MOŽE DA SE NAUČI!

Radionica o asertivnoj komunikaciji

Svi smo se ponekad našli u nekoj neprijatnoj situaciji ili bili u konfliktu. Bili smo u dilemi

kako da reagujemo da ostvarimo svoje ciljeve a da ne povredimo drugog. Kako smo se u tim situacijama ponašali? Da li su naši postupci uvek bili racionalni?

Da li smo svoje potrebe ostvarivali tako što smo druge učinili nezadovoljnima ili smo mi ostali nezadovoljni jer se nismo izborili za sebe?

05. decembra 2013. za zainteresovane učenike održali smo radionicu informativnog tipa u cilju upoznavanja osnova različitih načina komuniciranja sa naglaskom na **asertivni stil** koji stavlja u **ravnotežu naše potrebe i potrebe drugih**, tako da se možemo **izboriti za naše želje i prava** bez optuživanja i vređanja sagovornika.

Na radionici smo naučili:

*Asertivnost uključuje i primenu određenih **prava**: prava na samoodgovornost, prava da se ne dopadnem, prava na nepravdanje, prava na granice, prava na promenu mišljenja, prava na grešku, prava na „ne znam“, prava da ne razumem, prava na sopstvenu logiku, prava na autonomnost.

*Asertivno ponašanje podrazumeva da je **moje pravo jednako pravu druge osobe**, odnosno da svim ljudima pripadaju sva nabrojana prava.

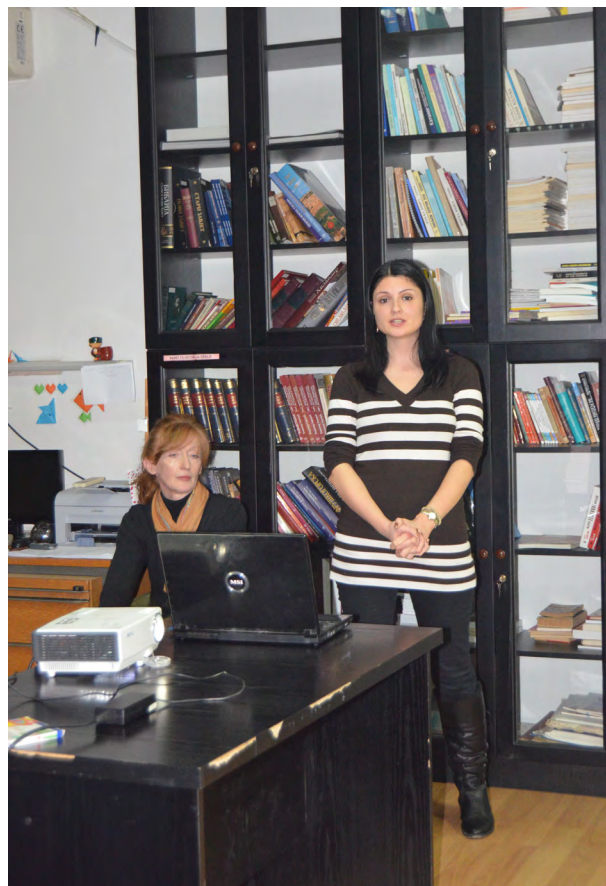
*Naše mišljenje, potrebe i želje moramo da iskažemo **na primeren način**, koji ne vređa ničija osećanja niti interese i koji podrazumeva određeni kompromis u komunikaciji.

*Svoje stavove moramo da branimo na adekvatan

način kako bi sačuvali svoje **samopoštovanje** kao i samopoštovanje drugih.

Asertivni stil komuniciranja je proizašao iz potrebe prilagođavanja interpersonalne komunikacije zahtevima svakodnevnog života i rada. Kursevi – radionice o ovakvom vidu komunikacije organizuju se u celom svetu i pokazalo se da su **mnogi polaznici izmenili svoje ponašanjeu pozitivnom smislu** i time ostvarili kvalitetniju i sadržajniju komunikaciju sa ljudima u svom okruženju.

Lovre Maja i Šrajer Nada

МИРАН РАЗГОВОР УСИЈАНИХ ГЛАВА

-ненасилје, људскост, савет, уздржаност, разумевање, љубав, прихватање различитости, слушање, хуманост, саосећајност, праштање толеранција-или трпељивост је појам из области друштва, културе или религије који се односи на колективну и појединачну праксу прихватања и сарадње са другима који су другачији, припадају другој нацији, вери, другачије мисле, облаче се, слушају другачију музику, имају другачији став о свету

толеранција укључује свесну одлуку да се поступи ненасилно или уздржано.

заснована је на верским учењима свих религија и државним законима који установљавају право на различито мишљење и неугрожавање појединца.

википедија

ваша толеранција је мера ваше љубави према животу!

људи пуни толеранције су људи љубави!

психолог срећко лазић

рекли су о толеранцији:

-одговорност и толерантност леже међу онима који имају широку визију-џорџ елиот

-ако желимо да научимо да будемо толерантни непријатељ ће нам бити најбољи учитељ-далај лама

-толеранција не подразумева недостатак посвећености сопственим уверењима.уместо тога,она подразумева осуђивање репресије и прогона људи-џон кенеди

-шта је толеранција?-то је последица човечанства.сви смо ми створени од слабости и грешака и опростити један другом глупост реципрочно-то је прави закон природе-волтер

-најзначајнији резултат едукације је толеранција-хелен келер

-чињеница је, волимо само оно што лично познајемо.а не можемо знати много. у јавним пословима, при обнови цивилизације, потребно је нешто мање драматично и емоционалније, а то је толеранција-фостер

-тест храбрости долази када смо у мањини, тест толеранције долази када смо у већини-ралф сокман

-толеранција је цена коју плаћамо за живот у слободоумном друштву-роберт кејси

-толеранција има границу-не може бити толерисано оно што је нетолерантно-сидни хук

-не слажем се са оним што мислиш, али ћу до краја бранити твоје право да то кажеш!-волтер

уз помоћ интернета

за вас припремила нада шрајер ¹⁵

Афоризми-толеранција

Шта је то **толеранција**?! Миран разговор усијаних глава...!?

Победиће дух **толеранције**, милом или силом!

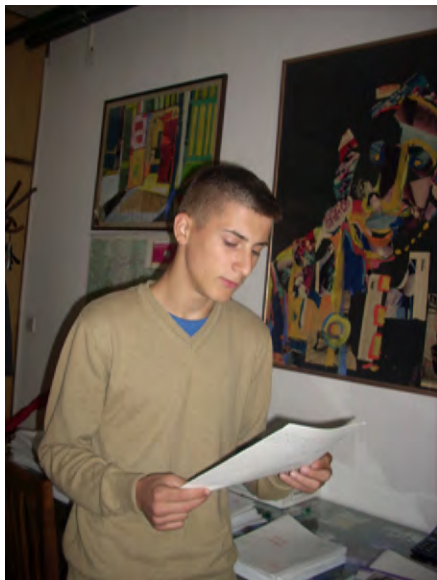
Имао бих и ја шта да замерим себи, али сам по природи **толерантан**. ...

Мој праг **толеранције** је низак јер ми је увек фалила даска. ...

Не треба улазити на она врата на којима нема прага **толеранције**.
...

Код нас је висок праг **толеранције**. Зато се стално о њега спотичемо. ...

Наши гости из снежних наноса

Крајем јануара ове године доживели смо невиђено невреме. Снажна кошава орканске јачине завејала је бројне путне правце у Банату. На деоници пута Зрењанин – Београд поред насељеног места Стајићево десила се драматична блокада као последица мале незгоде и олујног ветра који је нанео велике количине снега и потпуно завејао педесетак возила и велики број путника у њима.

Спасилачке екипе су брзо деловале и током ноћи 31.01.2013. евакуисале око четрдесет ученика и десетак одраслих особа, које су, на срећу избегле смрзавање. Збринути су у нашој установи. Наш директор, Горан Петковић их је лично примио и организовао им припрему топлих напитака и хране. За почетак су имали на располагању топлу салу са могућношћу да се одморе само у седећем положају. Део наредног дана су провели у друштву наших љубазних ученика. Трудили су се да им помогну да напуне своје мобилне телефоне да би могли контактирати са породицом, пружали им подршку у сваком смислу. Током поподнева су се наши ученици груписали у делу соба како би уступили места нашим гостима из завејаних аутобуса. Тако су добили комфорнији смештај и могућност да се лепо одморе. Наше драге

спремачице су додатно дежурале, куварице неуморно спремале иако су текли дани викенда кад у нормалним околностима остане само тридесетак наших ђака. Сад су имале и огроман број станара ђака чији је одлазак кући био немогућ због невремена. Вредно су, додатне послове обављали и радници набавке, одржавања ...

одитељи евакуисаних ученика су, видећи да невреме и блокада траје, успели заобилазним путевима да стигну до нас по своју децу. Љубав родитељска је најјача. Не познаје ни страх ни опрезност кад дете било ког узраста тражи помоћ. Недељно јутро су провели у својим домовима слушајући и даље вести о снежном невремену које. Није било једноставно прихватити у пуном дому тако велики број деце и одраслих, али несебичност домаћина и залагање свих запослених изазвало је огромну захвалност свима нама за топао пријем и гостопримство. Неки су желели да захвалност поделе са другим људима путем локалних медија што су и чинили. Посебно их је дирнуло присуство градоначелника Ивана Бошњака у спасилачким екипама, а затим и у дому. Ванредна ситуација је донела и обуставу наставе, а после тога је завејан Фекетић ...

Стојановић Радмила

Jedno druženje za pamćenje

U poseti našem domu su 18.oktobra došli učenici leskovačkog i vršačkog doma i slovenske turističke škole. Radivoj Branislavi, Jeleni Zubac i meni pripala je odgovornost domaćica ovog skupa. Trebale smo gostima da pokažemo dom i okolinu u najlepšem svetlu, što nam nije teško palo.

Subota je bila predviđena za obilazak turističkih atrakcija u okolini. Posetili smo lovački dvorac „Kaštel“ u Ečki, etno kuću u Belom Blatu gde smo mogli da probamo banatske specijalitete. Naši gosti su bili oduševljeni lepinjama pečenim u paorskoj peći, štrudlama i ostalim đakonijama. Posetili smo ribnjak „Ečka“, a u hotelu „Sibila“ imali kratak odmor. Nakon toga smo obišli rezervat prirode „Carska bara“, vozili se brodićem, slušali priču o retkim vrstama biljaka i životinja koji se ovde nalaze i uživali u pogledu.

U popodnevnom časovima smo se vratili u dom gde smo se svi pripremali za žurku. Uz muziku i igru smo nastavili druženje do kasno. Poslednji dan druženja je prošao u obilasku grada tj. gradske kuće, bašte, muzeja... Posle ručka usledilo je opraštanje od novih prijatelja i njihov odlazak.

Vreme ovog druženja proteklo je u prijatnoj atmosferi, smehu i pesmi. Koliko nam je bilo lepo pokazuju slike.

Igić Nevena

Biografija - Nevena Igić

Ja sam Nevena Igić, učenica IV razreda Hemijsko-prehrambene i tekstilne škole "Uroš Predić" u Zrenjaninu. Uz festival poezije "Ivan Pangarić" stigla sam do maturanta. Ovo je moje četvrto i poslednje učešće na festivalu i veoma sam srećna zbog toga što sam ponovo sa vama. U vašem lepom gradu, Somboru, moja poezija je bila pohvaljivana i nagrađivana, ali ono što će mi ostati u najlepšem sećanju su nezaboravne večeri poezije i druženje u holu Doma učenika uz pesmu i gitaru.

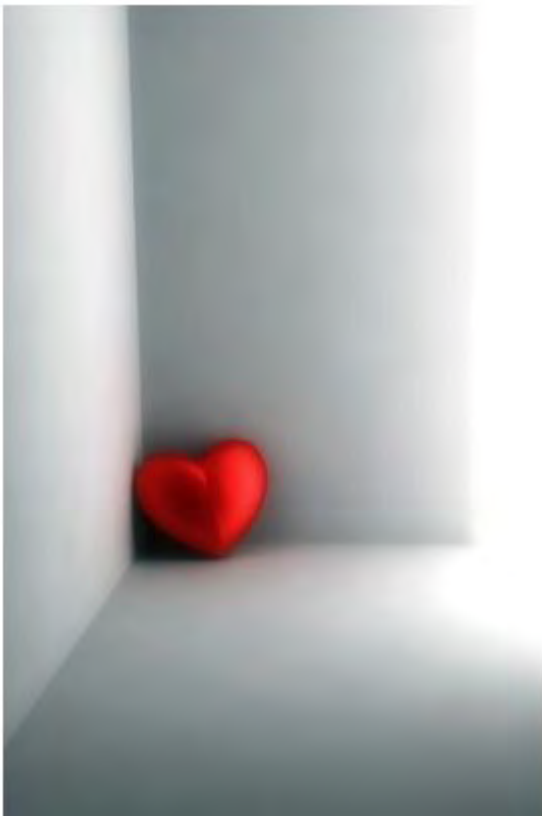
Mojim mlađim drugarima pesnicima želim da poručim da svoje srednjoškolske dane što više provode uz poeziju, jer nas ona čini lepšim, plemenitijim i pametnijim.

FESTIVAL LJUBAVI

Festival ljubavne poezije „Ivan Pangarić“ na kojem učestvuju mladi iz domova učenika širom Srbije posvećen je vaspitaču, dugogodišnjem upravniku Doma učenika u Somboru, Ivanu S. Pangariću. On je ceo svoj život pisao samo o ljubavi.

Igić Nevena je tom prilikom dobila specijalnu nagradu za najduže učešće na ovom festivalu. Dobila je štafelaj i u njenu čast hor iz Sombora joj je otpevao pesmu

TI SI MENI

Ti si meni...

Malo zrno peska u moru
Prvi sunčev zrak u zoru.

Uteha kada suze teku,
Lek za rane koje peku.

Osmeh koji granice ruši
Mir mojoj duši

Nada za lepša jutra,
Vera u bolje sutra.

Ljubav za svet celi,
Sve što srce želi,
Ti si meni.

Nevena Igić

Srednja tekstilna škola
IV razred

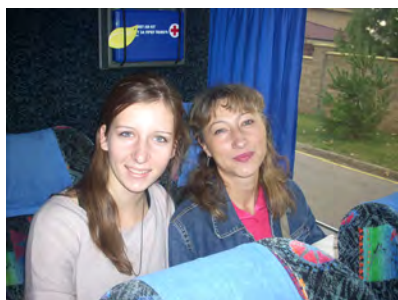
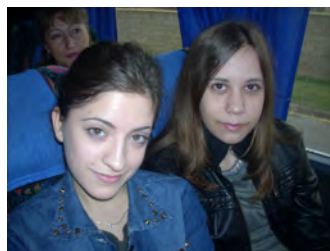
Naša avantura u Pragu

Šestog novembra krenuli smo put Češke na naše četvorodnevno putovanje. Pomalo pospane i umorne od puta ali vidno uzbuđene zakoračile smo u prestonicu Češke Republike oko tri sata posle podne. Ipak vremena za gubljenje nije bilo, pa smo odmah željne novog iskustva krenule u obilazak grada pred čijim lepotama zastaje dah. Praški dvor, katedrala, astronomski sat bile su samo neke od znamenitosti ovog grada koje smo posetili. No ipak najviše nas je očarao čudesni Karlov most, čija legenda nam je uliv u nadu ali i mogućnost da se zapitamo šta stvarno želimo od života i da svom snagom idemo ka ispunjenju

svojih želja. Naime svaka želja na Kralovom mostu bude ispunjena, no ipak svi dobro znamo da se sedeći skrštenih ruku ne postiže ništa. Stoga smo mi devojke, Nikoletine plesne grupe, sutradan odmah krenule ka ispunjavanju svojih želja. I zaista i pored velike konkurencije i vrlo kritičnog žirija uspele smo. U dalji obilazak grada krenule smo spokojne i srećne što smo na ovom svetskom takmičenju odnele drugo mesto. Videvši Prag mislili smo da je ova prestonica nešto najlepše što ćemo videti na ovom putovanju. Međutim da od lepšeg postoji lepše uverili smo se videvši Nemački gradić Drezden.

Bogorodična crkva, Zlatni konjanik, Mural sa prikazom Vladara Saksonije su znamenitosti ovog grada pred čijom lepotom smo ostale bez daha. Ipak to nije bio kraj našoj avanturi, nas sedam devojaka krenulo je u kupovinu kako bi sebe, a i svoje najbliže obradovale stvarčicama i poklonima. Desetog uveče krenule smo srećne i zadovoljne put Srbiji. Ovo putovanje opravdalo je sva naša očekivanja i zahvalni smo domu i vaspitačici Oliveri što su nam to omogućili. Ne bi smo se bunili kada bi se ponovilo J

Branka Mrkšić i Mirjana Smiljanić

SPORT I JA

Janković Dragana je ponos naše ustanove. Deo je tima reprezentacije Srbije u atletici.

Priznanja i nagrade

2011.god. Proglašena je za najuspešniju mlađu juniorku u Vojvodini.

2012.god.Postala je najuspešnija juniorka grada Zrenjanina

2013.Dobila je nagradu grada Zrenjanina za mlade talente u Srbiji.

Državne medalje

I mesto na 800 metara – prvenstvo Srbije juniora

I mesto na 1500 metara – prvenstvo Srbije juniora

II mesto na 800 metara – prvenstvo Srbije seniora

II mesto na 1500 metara – prvenstvo Srbije seniora

Portret moje duše

Gledam kroz prozor, ispred mene je slika jednog predivnog pejzaža. Pada sneg. Sve kao da je prekriveno jednim ogromnim belim plaštom. Retko gde proviruje neki tračak života, sve podseća na prazninu. Prolaze ljudi, idu sporo, izgleda uživaju u čarima prirode. U meni, negde duboko, uzburkala su se osećanja.

Ti ljudi, izgledali su srećno. Smeškali su se, kao da su koračali ka boljem životu. Bili su puni sebe, puni života. A ja, ja sam sedela nepomično, razmišljajući o sreći. Mnogi kažu da je sreća sve što imamo, što nas okružuje, ali šta će biti ako to sve izgubimo, hoćemo li biti srećni? A, neki kažu da smo srećni ako imamo neku osobu pored sebe, na koju možemo da se oslonimo, kojoj možemo da verujemo.

Ali ta osoba će verovatno otići, jer te uvek izdaju oni kojima najviše veruješ. Da li ćeš opet biti srećan? Ne, naravno. Još kao mala, na svet sam uvek gledala drugačije, možda se zbog toga sada više posvećujem sitnicama. Da li ćemo

biti srećni, zavisi od nas, kakvi smo iznutra. Ako smo negativni, negativan će biti svet oko nas, a ako smo pozitivni, lepši će nam biti dani u ovom tmurnom životu. Kako možemo da očekujemo lepe stvari, ako ih ne zaslužujemo? Čak i kada nam ne ide baš najbolje, ne znači da će i sutra

tako biti. Život nije život, ako nema padova. Kroz te padove, shvatimo mnoge stvari, a naša je stvar da li ćemo to pretrpeti ili tonuti sve dublje i dublje. Naša duša je ogledalo života. Sami naši postupci mogu nas odvesti ka boljem ili

lošem životu. Nijedan čovek ne može da se meša u naš život, ako mu to ne dopustimo, niti je bilo ko kriv, ako smo se našli na samom dnu. Sami smo. To je stvar koju retko ko shvata, jer svi mi krivimo druge kada smo u problemu. Niko ne stane, bar na trenutak da razmisli, i ako je moguće pomiri

se sa tim da je pogrešio, svi uvek negde žure.

To je već teže. Zapravo, takav je život. Ljudi se menjaju.

Ja samo mogu stajati sa strane i posmatrati, dok ne budem potpuno spremna da se osamostalim. Tada ću shvatiti koja je uopšte čovekova svrha življenja i zašto smo svi na ovim mestima gde smo sada. A do tada mogu da se nadam boljem sutra i da radim stvari koje neće pomoći samo meni nego i drugima. Jer, čovek je čovek onog trenutka kada pokaže humanost, a ne kada okrene leđa svemu onda

kada je to najmanje potrebno.

Mirjana Momirov

Savetovanje na temu : "Vaspitni rad u domovima učenika"

Na Zlatiboru od 24. do 27. oktobra direktori i vaspitači svih domova okupili su se da razmene iskustva i primere dobre prakse u cilju unapređenja kvaliteta vaspitnog rada sa učenicima. Razvoj informacionih tehnologija i druge aktuelne promene nameću potrebu permanentnog usavršavanja vaspitača. Savetovanje je obuhvatilo sva područja vaspitnog rada.

Naglašena je važnost dobre komunikacije sa učenicima, roditeljima, nastavnicima ...

A najvažniji je kvalitetan odnos učenika i vaspitača, sa uvažavanjem, razumevanjem, empatijom, strpljenjem, poverenjem koji će sigurno našim šticienicima biti jaka podrška i neće biti teško motivisati ih za rad. Dobro je da koristimo prednosti vršnjačke medijacije.

Aktivno učešće na

seminaru su uzeli, pored direktora ustanove, Gorana Petkovića, stručna saradnica Nada Šrajer, vaspitačice : Bisera Prodanov, Ljiljana Tomović, i Jovanka Providžalo.

Nama vaspitačima mnogo znači ovo savetovanje kao smernica kako da u dobroj atmosferi doma vaspitavamo zdrave i srećne, vredne, samostalne, odgovorne i osposobljene za budućnost učenike.

U povratku smo posetili "Drvengrad" na Mokroj Gori i "Kamengrad" pored znamenite čuprije, na Drini u Višegradu. Fotografije će lepo dopuniti ovaj sažeti izveštaj o jednoj korisnoj aktivnosti vaspitaca.

Radmila Stojanović

PET PITANJA BEZ ODGOVORA

Zašto ne postoji hrana za mačke s ukusom miša?

Zašto je igla koju upotrebljavaju za eutanaziju sterilna?

Zašto piloti-kamikaze nose kacige?

Zašto se “odvojeni” piše sastavljeno, a “svi zajedno” rastavljeno?

Ako želim kupiti novi bumerang, kako da se otarasim starog?

Ko nema
Može samo da sanja

PISMO

Dragi roditelji!

Već tri meseca je prošlo kako sam na fakultetu, a još vam nisam pisala. Stidim se zbog toga, ali vam obećavam da ću sve to sada nadoknaditi!

Ali pre nego što nastavim sa pisanjem ovog pisma, molim vas –sedite! Nikako nemojte dalje čitati ovo pismo stojeći!

Već su mi skoro potpuno zacelile opekotine i već sam se skoro potpuno oporavila od šoka što sam morala da skačem sa četvrtog sprata kad sam upalila sobu. Provela sam samo dve nedelje u bolnici. Vid mi se već skoro u potpunosti vratio, a i povraćam samo jednom nedeljno.

Pošto sam požar izazvala sama, moraćemo univerzitetu da platimo pola miliona odštete, ali to nije ništa, jer je glavno da sam ostala živa. Imala sam sreću, jer je čovek, koji stanuje preko puta, primetio šta se dešava i pozvao vatrogasce i hitnu pomoć. Čak me je posetio u bolnici, a pošto nisam

imala gde da odem, jer je moja soba u potpunosti izgorela, bio je tako ljubazan i ponudio mi da pređem kod njega. Ima jednosoban stan, dvaput je stariji od mene, ali ludo smo se zaljubili jedno u drugo i planiramo da se venčamo. Još se nismo tačno dogovorili kada, ali hteli bismo da se venčanje održi pre nego što se na meni primete tragovi trudnoće. Uistinu, dragi moji, biću majka! Znam da jedva čekate trenutak kada ćete postati baba i deda i potpuno sam ubeđena da ćete bebe (jer čekamo trojke) primiti sa onoliko ljubavi, sa koliko ste mene okruživali kad sam bila mala. Jedina stvar koja trenutno odlaže našu svadbu je da je moj verenik pokupio negde neku infekciju. Zbog toga smo oboje opet u bolnici jer sam i ja to dobila. Ali sada nam je mnogo bolje zahvaljujući antibioticima koje dobijamo intravenozno. Doktori ovu bolest nazivaju sifilis ili tako nekako.

Znam da ćete mog supruga dočekati širom raširenih ruku jer će uskoro postati deo naše porodice. On je veoma drag

čovek i uprkos tome što nema završenu osnovnu školu veoma je ambiciozan. Naravno, on je druge veroispovesti, ali znam da ste vrlo tolerantni, pa vam neće smetati ni to što je tamnije puti. Sigurna sam da ćete ga voleti bar onoliko koliko ga ja volim!!! Pošto je približno vaših godina slagacete se vrlo dobro, naročito kada se preselimo kod vas (jer je naš stan isuviše mali za toliko ljudi). Čini mi se da su i njegovi roditelji čestiti ljudi. Otac mu je poznati švercer narkotika iz Afrike, odakle je poreklom i moj budući...

Tako, sada, kada sam vam sve opširno opisala, mislim da je vreme da vam priznam da mi nije izgoreo stan, tako da mi nije ništa. Nisam bila u bolnici, nemam ni verenika, ni sifilis, niti nekakvog crnca. Istina je da sam pala iz matematičke analize i makroekonomije, a iz informatike sam se provukla.... htela sam da vam pokažem da na ovom svetu postoje i gore stvari od ovih!

Ljubi vas vaša ćerka

ŽELIM:

Želje upućene Deda Mrazu

Da Neli crkne budilnik!
Da se M. I B. pomire!
Da nam Janjić donese jabuke!
Da nam Ksenija donosi palačinke, vikendom!

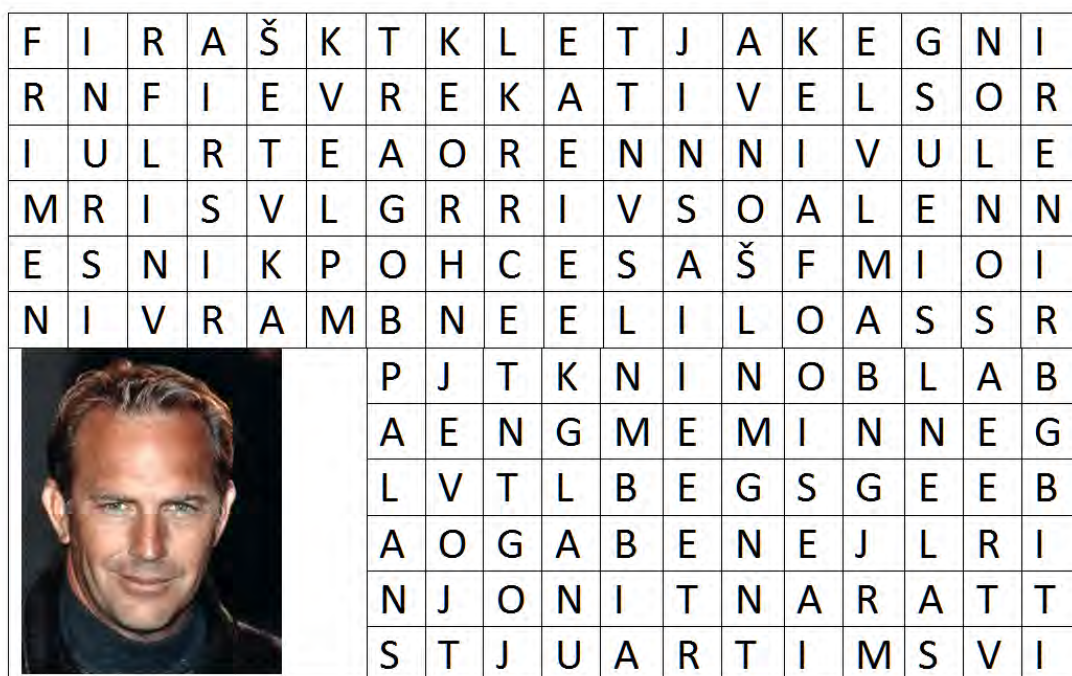
Da soba 19 spava dokle hoće!
I soba 9 isto!!!

Želim da me Jelovac dodirne!!!
I ja !!!

Da svi muškarci nose bele čarape!!!!
Janjić je ispao čovek, Deda Mraze!!!!
Da Đorđeviću nestane kurije oko sa malog nožnog prsta!
Da mi se Kata i dalje najslade smeje!
Da internat bude 990 dinara!!!
Da se uvede još jedna kazna pre isključenja!!!!
S obzirom na cenu internata, mogli bi dobiti i neke paketiće!!!!!!
Da vaspitači ne dolaze prepodne da nas bude!!!
Da vaspitač Bakoš bude Deda Mraz!!!!
Želim pomfrit za ručak!
Bez buđenja za vreme učenja!!!
Da Čurug dobije semafor!!!!!!
Da se ukinu turske serije!!!!!!
Da nam Stale bude uvek tako cakana!
Da mi Stanko svira na svadbi!!!
Da Lupul i dalje ostane najlepší!!!!
Da Željka i Mira utiču na promenu moje emotivne situacije (da mi nađu dečka). Volim vas!!!
Samo da mi Stoja ne zatrudni!!!!!!!!!!!!
Da uvek ima tople vode!
Ja volim Rajka najviše!
Da Tomić konačno namesti frizuru!
Za šumara dva jutra topole i dva para sekira!!!!!!
Da me Marina ne udara bečejski!!!!

POKRENI VIJUGE

ALLEN, BELAFONTE, BITI, BOGART, BRINER, FLIN, FRIMEN, GABEN, GASMAN, GEBL, GIBSON, GINIS, HEKMEN, HOPKINS, KAJTEL, KEGNI, KERI, KLUNI, LEMON, MARVIN, NERO, NOLTI, PALANS, RIVS, RORK, RUNI, SMIT, STJUART, ŠARIF, ŠVARCENEGER, TARANTINO, VAJSMILER, VALONE, VAŠINGTON, VEJN, VELIS, VILIS, VITAKER, VIVER, VOJT

POKRENI VIJUGE

	6	9		7		1	4	
7		5	1	8		6		
					3			2
9	8	3	6				1	
	5						7	
	1				8	9	2	6
8			7					
		4		9	2	3		1
	9	2		5		4	8	

	6				1		8	9
9					7	4		
2		3					1	
8			5					
		5				9		
					4			7
	2					3		6
		1	2					4
7	8		4				2	

7								4
	1	5				9	3	
4			9		3			6
		1		5		4		
2			7		1			5
		8		2		7		
9			3		6			8
	3	6				2	7	
8								1

					1	6		3
			7	5				
		3				5		
5					8		7	
4				9				8
	8		4					2
		4				2		
				2	6			
7		1	8					

	8			1			5	
	6	5		9		4	7	
		9	5	6	2	8		
5		7				6		1
		4		3		2		
9		8				7		5
		2	1	4	9	3		
	4	6		5		1	8	
	9			7			2	

Iz knjige dežurnog vaspitača

- 03.09.2013. Oko ponoći devojke iz sobe 8 bile su bučne, pevale su na sav glas.
- 04.09.2013. U sobi 58 momci su uzeli stolice iz tv sale, namestili ih da bi gledali film ili nešto slično na laptopu.
- 05.09.2013. Milošu je prešlo u naviku da se posle 22 časa šeta i odlazi u domski deo zgrade.
- 09.09.2013. Od 22 časa Jovica dolazi iz domskog dela zgrade i nastavlja sa šetnjom po drugim sobama, u sobu 7,4 i na I sprat.
- 10.09.2013. Miloš nije u sobi u 23.25 časova.
- 11.09.2013. Marko i Boško nisu na spisku za učenje. U 22.50 časova došli u tv salu radi druženja.
- 12.09.2013. Milorad ponovo nije u sobi u 23.10 časova.
- 15.09.2013. U 22.25 Ivo prijavio da je neko namerno zaključao kupatilo i sakrio ključ.
- 16.09.2013. Milica otišla kući-odradila je praksu za dva dana.
- 25.09.2013. Za vreme učenja, u tv sali Rajko i Marina igraju karte, na spisku su za učenje.
- 03.10.2013. Za vreme učenja Daliboru je Srđan sakrio svesku ispod televizora, a i Dalibor je sakrio Srđanove knjige. Posle su jedan drugom vratili stvari. Čak je Dalibor išao da mu se izvini.
- 21.10.2013. Radislava ima svuda osim u svojoj sobi. Dolazio je u tv salu radi druženja.
- 21.10.2013. Aleksandar izašao iz svoje sobe oko ponoći i pevao na sav glas.
- 26.10.2013. Borislav vozi rolere po domu oko 23 časa.
- 06.12.2013. Milena i Sonja otišle na utakmicu u Niš.
- 12.12.2013. Miloš sipao šampon na glavu Laslu, a Dalibor sipao Jovanu.
- 18.12.2013. Borisu je prešlo u naviku da izlazi iz sobe i šeta se posle 22 časa.
- 04.02.2014. Ana i Željana se požalile da ne mogu da spavaju jer imaju miša u sobi.
- 10.02.2014. Jovice i Danijela svugde ima samo ih nema u svojoj sobi.

